

R o z h o d n u t í

Okresní soud v Berouně jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), rozhodl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1, § 20 odst. 4 InfZ, § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 8a InfZ, o žádosti pana [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] (dále jen „žadatel“), ze dne 21.2.2019, o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím

takto:

Žádost žadatele ze dne 21.2.2019 o poskytnutí informací se odmítá.

Odůvodnění:

Okresní soud v Berouně obdržel dne 21.2.2019 žádost žadatele podle zákona o svobodném přístupu k informacím, o poskytnutí informace v podobě rozsudku ze dne 6.6.2018, sp.zn. 4 C 171/2016, týkající se účastníků řízení [REDAKCE] a [REDAKCE]

Právo na informace patří podle Listiny základní práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku ČR, mezi základní práva. Podle ust. čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnosti státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány, soudy nevylírají, jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.

Výkladovým pravidlem pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod platí dle ust. čl. 4 odst. 4 Listiny, že při používání ustanovení o mezích základních práv a svobody musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně. Shodně je pojednáno v Mezinárodním paktu občanských a politických právech, Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod pak v čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu s tím, že toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti a odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo jiných práv, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.

Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v jeho ust. § 14 a § 15. Primární povinností povinného subjektu je poskytnutí informace

v souladu se žádostí, ust. § 14 odst. 5 písm. b) a c) zákona upravují případy odmítnutí a odložení žádosti, navazující ust. § 15 pak upravuje případy, kdy povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví a odmítne ji. Tato povinnost i další podrobnosti postupu povinných subjektů je zahrnuta v Instrukci Ministerstva spravedlnosti České republiky ze dne 24.7.2009 č.j. 13/2008-SOSV-SP, kterou se provádějí některá ustanovení uvedeného zákona.

Omezení práva na informace upravuje § 11 InfZ. Pokud jde o soudy, stanoví toto ustanovení, že se neposkytují informace o:

- a/ probíhajícím trestním řízením,
- b/ rozhodovací činnosti soudů s výjimkou rozsudků.

Podle ust. § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy.

Podle ust. § 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.

V daném případě, kdy mělo k identifikaci informace dojít na základě jména, příjmení fyzické osoby, umožňuje poskytnutá informace žadateli v kombinaci s poskytnutým rozsudkem zjistit obsah rozhodnutí s vědomím, že se týkají přímo jím označené osoby. Poskytnutím informace za těchto okolností by již nesplnila svůj účel (chránit osobní a citlivé údaje, mezi které je třeba řadit jméno, příjmení fyzické osoby ve vztahu k předmětu soudního řízení, jehož byla osoba účastníkem) anonymizace poskytnutého rozsudku, neboť zásadní údaje, a to jméno, příjmení účastníka řízení žadatel již zná. Došlo by tak k obejití zásady poskytování rozsudků výlučně v anonymizované formě tak, aby nebyl zřejmý vztah mezi konkrétním účastníkem řízení (fyzickou osobou) a obsahem rozhodnutí. Poskytnutím informací v daném případě by ve svém důsledku bylo neoprávněně zasazeno do soukromého a osobního života subjektu údajů.

Z výše uvedených důvodů tedy nebylo žádosti o poskytnutí informace vyhověno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu podat odvolání. Odvolání se podává Ministerstvu spravedlnosti ČR prostřednictvím Okresního soudu v Berouně do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Beroun 7. března 2019

Mgr. Kristina Pavlisová
předsedkyně senátu
pověřená zastupováním funkce místopředsedkyně OS Beroun